

Άριθ. 10.

*Ετος Ζ'.

EN ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΟΥ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΩΣΙΣ.

Έπιστα	Φοίνικες	36
Εξαμηνιαία		18
Τριμηνιαία		9
Λι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους πάρα τοῖς Επισταταῖς τοῦ Ταχυδρομεῖου.		

6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1832.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιας φύσεως καὶ ἄν εἶναι, καὶ ὅποιας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἄν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 5 Φεβρουαρίου.

Μανθάνομεν ἐξ ἐπισήμων γραμμάτων, ὅτι κατὰ τὰς 27 Ιανουαρίου ὁ Νότης Μωσής αρης μετὰ τῶν λοιπῶν κακοβούλων εἰσέβαλον εἰς τὴν πόλιν Σαλώνων ἀλλ' ὁ γενναῖος Π. Κώστας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τοὺς ἐκτύπησαν ἀδεικώτατα.

Τὴν ἐπισῆμαν ἡμέραν ὁ Υπαρχηγὸς Μαρεύρης ἐπολέμησε μὲν ἐπιτυχίᾳν μεγίστην τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ Χρυσῷ κεκλεισμένους κακούργους, συλλαβὼν ἀπαντας μὲ τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς των Δουβοιώτην, Γ. Βάικ καὶ Κλίμακα.

Λέγουν περὶ πλέον ὅτι ὁ Γριζιώτης, καὶ οἱ σύμμροιές του ὄλοι εὑρίσκονται ἀποκλεισμένοι εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν τῶν Σαλώνων παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν τῶν δευτέρων τούτων εἶναι βίβλιοι πολλὰ ἀξιέπαντα; ἡ καταφρόνησις καὶ ἀποστοφὴ εἰς τὸν ὀντοῖον οἱ ράδιοιργοι ἐπροσπάθησαν παντοῖοις τρόποις νὰ τοὺς βιθίσουν τῆς συμφορᾶς των λαβύρινθον.

Τρομερὸν καὶ φοικῶδες ἄκυνθμα θέλει φάνη εἰς τὸν πιστὸν χριστιανὸν, ὅταν μάθῃ ὅτι ἄνθρωποι λεγόμενοι ὄμοιοιςκοι καὶ ἀδελφοὶ του. ὅχι μόνον ἡδάνισαν οἰκίας, καὶ ἔφειξαν παρθένους, ἀλλὰ ἀτὸ τὴν λύσσαν καὶ μανίαν των, μὴ δυνηθέντες νὰ ἐπιτύχουν τοὺς ὀλεθρίους των σκοτῶν, κατέκαυσαν, φεῦ! Καὶ αὐτοὺς εὐς ἱεροὺς ναούς.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Συνεργίασις ΙΕ', Ιανουαρίου 7.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συκεδριάτε, προεδρεύοντος τοῦ Κ.

Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγάγθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, καὶ ἐπεκυρώθησαν.

2. Ἐλογίσθη ὡς ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβῃ ἡ Συνέλευσις ὑπὲρ ὅψιν τὴν πρὸς τοὺς Σ. Συμμάχους ἵκετήριον ἀναφοράν της, καὶ νὰ ἐπισφραγίσῃ τέλος αὐτὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς.

Ἄνεγάγθη σύντοικος καὶ αὐτοῖς τὸ ἔγγραφον παρετηρούθησαν ὅσα περὶ ἀναπτύξεως καὶ προσθήκης ἀπεφασισθησαν κατὰ τὰς συνεδριάσεις ΙΑ' καὶ ΙΓ'. καὶ τὸ μὲν περὶ προσθήκης εὐρέθη ἔχον καλῶς περὶ δὲ τοῦ ἀφιξόντος τὴν ἀπαντινέων ἡ Εισηγητική ἐκθεσες γνώμας τέσσαρας· ἡ πρώτη ὅτι « Ἡ γεμονία ἐνισχύων τοὺς νόμους, τοὺς δικοῖους τοῦ ἔθνος καθιέρωσε διὰ τῶν ἄρκων του, θέλει κατατίθει τὴν σταθερὰν ἡσυχίαν τῆς Ελλάδος· » ἡ δευτέρα ὅτι « ἡ τοῦ διαδοχικοῦ Ηγεμονος ἐκλογὴ δίδει β. Σαλας ἐγγυήσεις τῆς σταθερᾶς ἡσυχίας τῆς Ελλάδος καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίας της, παγιουμένης ἐστὶ τὸν ἀρχῶν τὰς ὄποιας ἔτεσεν ἡ ἐν τῷ ρυτὶ Συνέλευσις, καὶ ἐστὶ τὸν ὄποιας ἡ παροῦσα Συνέλευσις τῶν Πληρεξουσίων κατασκευάζει τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ελλάδος· » ἡ τρίτη ὅτι « ἡ τοῦ διαδοχικοῦ Ηγεμονος ἐκλογὴ δίδει β. Σαλας ἐγγυήσεις σταθερᾶς ἡσυχίας τῆς Ελλάδος καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίας της, παγιουμένης ἐστὶ τὸν ἀρχῶν τῆς Συνταγματικῆς Μαρχίας. » Εγένετο δὲ ἀμφισβήτησις ἵκανη περὶ τῆς προτιμήσεως, ὅτις ἐπερεπειτα τεθῆ εἰς μιαν τῶν διαφόρων τούτων γνωμῶν ἀλλ' ἡ πλειψηφια παρεδεχθῆ τέλος τὴν τετάρτην.

Ενεκριθή ὡς αὐτῷ, κατὰ συνέπειαν, ὥστε ἡ μὲν ἀναφορὰ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸν πρακτικῶν τὴν σειρὰν, καὶ

Academy of Athens

Ιερουσαλήμ πρωτότυπον καὶ ἀπεγράψως ταῦτην ὅλον εἰ
·Αντιπρόσωπον· τοῦτο δὲ ἀντίτυπα τῆς αὐτῆς, ὑπογεγραμ-
μένη ὥστε ταρὰ πάντων τῶν συγκροτούμενων τὴν Ἐθνο-
συνελεύσιν, οὐδὲ παραπεμφθέσαι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ
νὰ εἰσαστείλη αὐτῇ πρὸς τὰς τρεῖς Σ. Συμμάχους
Ἀντεῖς.

μία Αθηνών / Aca Ἀνεγνώσθη διάγγελμα τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς
Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ὥστε ἀρ. 31 τῶν εἰσερχομένων,
παρατάνον πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἡδὲ τῷ εἴσισυ-
ηματικῶν εἰς τοῦτο ἔξειάτεων καὶ ἀποδεξεῖσθαι τὴν λυτηρὰν
δύστερέστην διατρεχόγραφη, ἀφ' ὅτου ἡ κακοδου-
λεϊκήνητεν ἐωεσχάτως εἰς "Ἄργος τὴν πάνταρσίαν κτλ.

Ακαδημίας περί λγ. ψιν η Συνέλευσις τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου ἀνῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ πρόκειμενον ἔγγραφων πρὶν δὲ ἡ λάθη ὥσταύτως καὶ μέτρον θετικὸν περὶ τοῦ πρακτέου, ἐνέκρινε νὰ προσκληθῇ ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπη νὰ προβάλῃ τὴν γνώμην τῆς ἐγένετο μὲν ἀρ. 28 τῶν ἔξερχομένων τὸ ἔγγραφον, καὶ ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν μετὰ πάντων τῶν εἰσηγμένων ἔγγραφων.

4. Καθιτιόρησαι δι' ἐγγράφου ὑπὸ ἀρ. 32 καταχωρηθέντος οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν πατερῶν Σουλίου τὴν ἥδη οἰκήτραν Νέσιν τῶν ὄρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἐκυρών συμπολιτῶν, ὅσοι ὑπὲρ πατρὸύδος ἔπειταν ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐπεκαλέσθησαν τὴν εὐσταλαγχυίαν τῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃσην ἀνάγεται εἰς τὴν ταχεῖαν ὁ-τοποιήσιν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ἐψηφισμένων πάρα τῶν προλαβευτῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων.

Ἐνεκρίθη νὰ παραπεμφῇ ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὴν εἰσηγή-
τικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ προσάλῃ γυνώμην καὶ ἐγένετο
διὰ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 29 τῶν ἔξερχομένων ἡ πρᾶξις.

5. Κατὰ τὸ ἄρρν 5 τῶν πρᾶξεων τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀνεγ.ώτθη ἡ περιληπτικὴ ἔκθεσις τῶν ἀφορῶντων τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀστέριμου Κιθερνήτου κτλ. ἐνεκρίθη νὰ παραπεμφθῇ πρὸς τὴν εἰηγητικὴν Ἐωιτροπήν, διὰ γνωμοδοτικῆς ἐγένετο δὲ ἡ πρᾶξις ὑπ' ἀο. 30.

6. Κατὰ συνέπειαν τοῦ 3 ἀρθρου τῆς προλαβούσης Συγ-
δριάτεως ἐκεκοίθη νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνητιν ἀντί-
γραφου τοῦ Δ' ψηφίσματος, ὡς ἐνεργηθῇ κτλ.· καὶ
ἔγειετο τοῦτο ὑπὸ ἀρ. 31.

7. Ἡ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τελειωσίησις τῆς πρὸς τοὺς
Συμμάχους ἀναθηρᾶς. καὶ ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνητιν παραπομ-
πὴ τῶν ἀντιτύπων τῆς αὐτῆς. ὡς τὸ ἄρθρον 2, ἔσεται τὸ
πρακείμενον τῆς ἐπισύνης συνεδριάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ο Άντιπρόεδρος Δ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)
Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΙΝΙΑΝ

Συνεδρίασις ΙΣΤ', Ιανουαρίου 9.

1. Ἐγ τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ.
Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγόνθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβού-
σης, καὶ ἐπεκυρώθησαν.

2. Ἀνέφερεν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ἡ εἰσηγητικὴ
Ἐπιτροπὴ δὶς ἔγγραφου της ὑπ' ἀρ. 33 καταχωρηθέντος,
ὅτι ἀφοῦ παρετήρησε τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς προλαβίσης
συνεδριάσεως διευθυνθέντα πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα περὶ τῶν
εἰς Ἀργος, Περαχώραν καὶ Μέγαρα τολμηθέντων, θεωρεῖ
ὡς προτατίους τῶν κινημάτων ὅλων τοὺς Κυρίους Ἰωάννην
Κωλέττην, Θεόδωρον Γριβαν καὶ Πανούτσον Νοταρᾶν, καὶ
ὅτι καθισταθέαλλες ἥδη σχέδιον ψηφίσματος περὶ τῶν μέ-
τρων, τὰ ὅποια εἴναι δικτιον νὰ ληφθῶσι κατὰ τῶν κακοποιῶν.

3. Ανεγκώσθη τὸ ἐν τῷ ἀμέσως προηγούμενῳ ὅρθῳ μνητ
μονεύμενον σχέδιον ψηφίσματος τῆς Εἰσηγητικῆς.

4. Ἐωροθλήθη, ὅτι ποὺν ἡ πρεσβίη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ διαληφθέντος αχεδίου τοῦ ψηφίσματος, ἥτο καλὸν γὰ τελειωσιηθῆναι πρὸς τοὺς Σ. Συμμάχους ἀναφορὰ διὰ τῆς ὑπογραφῆς κτλ. ὡς τὸ ἅρθρον 2 τῶν πρακτικῶν τῆς ΙΕ' συνεδριάσεως.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη οὗδις τὸ ἔγγραφον συμπαραβληθὲν μὲ τὰ τρία ἀντίτυπα, ἐπεκυρώθη διὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν Ἀντιπροσώπων.

5. Κατὰ τὸ ἄρθρον 2. τῶν ψράξεων τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἐνεκρίθη, νὰ παραπεμφθῶσι πρὸς τὴν Κυ-
βέρνησιν τὰ τρία ἀντίτυπα τῆς πέδου τοῦ. Συμμάχους
ἀναφορᾶς καὶ ἐγένετο διὰ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 32. ἡ διεύθυνσις.

6. Ἐπανελήφθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προεκτεθέντος σχεδίου ψηφίσματος κατὰ τῶν κακοβούλων παρετηρούμηνταν αἱ βάσεις του· καὶ πρέβη ἵκανῶς ἡ κατ' ἄρθρου συζήτησις τοῦ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τούτοις προέκυψαν ἀπορίαι καὶ διαφιλοτεικήσεις πολλαῖ, καὶ ἐπειδὴ προσέτι τὸ ἀτικεῖμενον ἐλογίζετο οὐχὶ μικρᾶ, σκεψίως ἄξιον, ἐπιφύλαγθη, καὶ ἐνεκρίθη ν' ἀνατεθῆ ἡ ἐκ νέον εἰσεργασία τοῦ σχεδίου εἰς ἔκτακτην συνεδρίασιν αὔριον κατὰ τὸν κανονισμόν.

7. Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς ΙΓ' συνεδριάτεως ἐξέθεσεν ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ὑπὸ ἀρ. 34 καταχωρηθείσης ἀναφορᾶς, τὴν ὁποῖαν ὥφειλε γύμνην περὶ τῶν ἐν φυλακαῖς καὶ ἔνεκα μὴ βαρέων ἐγκλημάτων κρατουμένων.

Διὰ νὰ μὴ παραβιασθῶσι κατ' αὐτὴν οἱ τύποι τῶν ὑπαρχόντων Δικαστηρίων, καὶ διὰ νὰ συμβιβασθῇ ἡ φιλανθρωπία μὲ τὴν δικαιοσύνην, ἐγκρίνει ἡ ἐπιτροπὴ ν̄ ἀνατεθῆ ἡ ὑπέθεσις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὥστα διατάξῃ αὖ η μέσου τοῦ ἀκήκοντος Ὅπουργείσυ, ἀ ν̄ ἀποφασισθῶσι χωρὶς ἀναβολῆς αἱ ἐκκρεμεῖς δικαιίωσις εἰς τὰ δικαστήρια ἀμέσως αἱ μήπω παρουσιασθεῖσαι ἐνώπιον των προσθέτει δὲ ἡ Εἰσηγητικὴ, ὅτι δύναται ἡ Συνέλευσις, ἃν ἐγκείνῃ, νὰ προσδιορίσῃ καὶ προθεάμενη, ἐντὸς τῆς ὥστοιας νὰ τελειώσωσιν αἱ δίκαιαι καὶ τῶν ἄλλων φυλακισμένων.

Ἐλογίσθη δεκτὴ ἡ γυνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον μέρος, δηλούστι τὸ νὰ προσκληθῶσι τὰ Δικαστήρια διὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς, νὰ εκτερα.ώσωσιν αὐτοὺς ἀναβολῆς τὰς κρισολογίας, τῷ φιλακισμέ.ῳ διὰ μὴ Βαρέα ἐγκλήματα περὶ δὲ τῶν δικῶν τῶν λοιπῶν φυλακισμένων ἐνεκρίθη νὰ προσκληθῶσιν, ως καὶ αὐτοὶ, τὰ Δικα-

συγέρων νὰ ἐκδύσωσι τὰς ἀποφάσεις των ὅσου τάχιστα.
8. Κατὰ τὴν ἡμερούσιον διάταξιν τὸ πρόκειμένην τῆς απονήσις ἐκτάκτου συνεδριάσεως θέλει εἶται ἢ συζήτησι, τὸ σχεδίου τοῦ ψηφίσματος, ὡς τὸ ἄλθος 6.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Οἱ Λαντιπρόεδρος Λ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς).

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Συνεδρίασις ΙΖ' ("Ἐκτάκτος"), Ἰανουαρίου 10.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ ἐκτάκτῳ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγνώσθη διάχυγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καταχωρηθὲν ὑπὸ ἀριθ. 35, ἀναφέρον, ὅτι ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων ἀντιγράφων τῶν πράξεων τῆς Γερουσίας πληροφορεῖται ἡ Συνέλευσις τὰ περὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν Κυρίων Ιωάννου Κωλέττη, Τάτση Μαγγίνα καὶ Τσαντάκη Γρηγοράκη ἐκ τοῦ Γερουσιαστικοῦ τῶν βαθμοῦ ἔνεκκ τῶν παρεκτροπῶν τῶν. κτλ.

Ἐπρόσεξε συγχρόνως ἡ Συνέλευσις εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν αὐτῶν εἰρημένων πράξεων τῆς Γερουσίας, καὶ ἐνέκρινε νὰ ληφθῶσιν αὗται εἰς σκέψιν, ὅταν συζητηθῇ ἐφεξῆς τὸ περὶ κακοδούλων σχέδιον ψηφίσματος.

2. Προετέθη κατὰ τὴν ἡμερούσιον διάταξιν τῆς προλαβούσας ἀρθροῦ 8 ἡ συζήτησις τοῦ ψηφίσματος κατὰ τῶν πραγμάτων διὰ τοῦ ἄρ. 35, Περαχώραν καὶ Μέγαρα παρὰ τῶν ἀνταρτῶν.

Ἐπαγελήθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ αὐτοῦ ἔγενοντο κατὰ πρῶτον παρατηρήσεις πολλαὶ εἰς τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον τοῦ τρίτου θεωρήματος καὶ ἐνεργίη, ὅτι εἴναι δίκαιον ν' ἀναφερθῶσιν εἰς αὐτὸ δόμοῦ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Ιωάννου Κωλέττη, ἀρχηγοῦ τῶν τολμηράτων, καὶ τὰ ὄνοματα τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων Τάτση Μαγγίνα καὶ Τσαντάκη Γρηγοράκη, διότι τὰ παρὰ τῆς Εἰσηγητικῆς μνημονεύμενα ἔγγραφα εἰς τὸ α' καὶ β' θέωρημα, δὲν ἔχουσιν οὔδὲ τούτους ἐκ τῆς κατηγορίας, τοῦ ὅτι συνέπραξαν εἰς τὴν ἀνταρσίαν, καὶ ὑπέγραψαν εἰς τὴν κατὰ τῶν καθεστώτων διευκρτύησιν τῶν ἀνταρτῶν. Ἐλογίσθη δὲ ὥστετος ἀριθμόν, νὰ προτεθῆ μετὰ τὸ αὐτὸ τρίτον θεωρημα τοῦ ψηφίσματος καὶ ἔτερον περιστρεφόμενον εἰς τῆς Γερουσίας τὰς πράξεις, καθ' ἃς οἱ Κύριοι Μαγγίνας καὶ Τσαντάκης ἔγιναν ἐκπτώτες παρὰ τοῦ σώματος τούτου.

Προέβη ἔπειτα ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν τῶν ἀρθρῶν συζήτησιν. Ήνταῦθα ἐκτέθησαν γνώμαι διάφοροι, καθ' οὓς ἀπέδειπτε τὸ εἰς τὸ σ' καὶ γ' θεωρημα ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ Θεοδώρου Γριβά μόνου καὶ οἱ μεν ἐθεώρουν πρέπον να προστεθῶσι τὰ ὄνοματα καὶ ὅλων τῶν ἀλλων ὀπλαργηγῶν, οἳς εἰκρύθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνταρσίας. ἔτεροι δὲ ἐφρόνουν ὡς ἀγορίσιον νὰ γεινῃ μνεία τῷ ὄνοματος ἀνθρώπου ἀειποτε χοηματίσαντος ἀσημάντου, οἷος ο Γριβάς η πλειοψηφία παρεδέγη τὴν ὑστέρην γνώμην. Προστεθῆσαν δὲ κατὰ συνέπειαν καὶ τὰ διόρια τῶν Κυρίων Μαγγίνα καὶ Τσαντάκη εἰς τὰ θεωρήματα α' καὶ γ'.

Παρετηρήθη ἀκολουθῶς, ὅτι, ἔπειδὴ ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις δὲν ἔχει τῆς χαριτος τὸ δικαίωμα, εἴναι ἀναγκαῖον νὰ τὴν δοθῇ ἡ δύναμις τοῦ νὰ μεταβῇ την παρὰ τῶν

νόμων ἐπιβαλλομένην ποιήσῃ, ἐλεον ὁ πρωταίτιος τῶν κατεύθυντων Κωλέττης, Μαγγίνας, Τσαντάκης καὶ Νοταρῆς ἐπειδή σύμμον τὸ ἔλεος αὐτῆς. Ανεπτύχθη τοιούτοτρόπως τὸ ἄρθρον δ συμπεριληφθὲν εἰς τὸ γ, καὶ ἐπηγένθη προσέτελε, ἡ προθεσμία τῆς μετανοίας τὴμέρας τέσσαρας.

Ἐτέθη κατόπιν ὑπὸ ὅψιν τὸ ἄρθρον ἐ. ἔρρεθη, ὅτι ἦτο δίκαιον νὰ ἐπεκτανθῇ μέχρις ημερῶν 15 ὁ διὰ τὴν μεταμέλειαν καὶ δὲ τῶν ὅσου παρεστήσαν ἀπὸ τούς πρωταίτιος δὲ ἀπάτης ἡ βίας, καὶ ὅτι ἐπρεπε προσέτελε νὰ διασφηνισθῇ, ὅτι διὰ τῶν παραχτύσθεντων τούτων ἐνοοῦντο οἵτε πολιτικοὶ καὶ ὀπλαρχηγοὶ· ἐνεκρίθησαν ἀμφότεραι αἱ παρατηρήσεις· καὶ ἐγένετο ἡτε προσέτηκη τῆς προθεσμίας καὶ ἡ διευκρίνισις περὶ τῶν παραχθύσθεντων.

Το στὸ ἄρθρον ἀνεπτύχθη, τὸ δὲ ζ ἐλογίσθη ἀπαράδεκτον.

Ἀνεγνώσθη αὐθίς μετὰ τῆς οὕτω πιᾶς γένομένας τρόπολογίας, ἀναπτυξεῖς καὶ προσθαρσισθεῖς τὸ ψήφισμα, καὶ ἐγκριθὲν ἐπεκυρώθη καὶ κατεχωρηθῆν ὑπὸ ἀρ. 5 εἰς τῶν ψηφισμάτων τὸν κώδικα· (ἴδε Γεν. Εφημ. Ἀρ. 3) παρέπεμφθη δὲ καὶ ἀντίγραφον τούτου ἐν τάξει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 3. Τὰ τῶν ἔξερχομένων.

Παραχωρισθεῖσθη ἀναφορὰ τοῦ Κ. Κ. Γουναρδόπούλου Κονταχτοῦ, καὶ διευθύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Επιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 35.

Ἐν Ναυπλίῳ, 10 Ιανουαρίου 1832.

Οἱ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Οἱ Λαντιπρόεδρος Λ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Επιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἀναφορὰ τῶν Ἀξιωμάτων τῆς μοίρας τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐξ ο γ ώ τ α τ ε.

Τί ἄλλο ἡδύνατο νὰ διακεδάσῃ τὴν βαθυτάτην λύπην καὶ τὸ ἀνεξάλειπτον πένθος τῆς δραμανεύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰμὴ ἡ σύμπνοια καὶ ἐνωσις τῶν ψήφων τῆς Σ. Πέμπτης Συνελεύσεως;

Τὸ Β' ψήφισμά της, τὸ ὅποιον ἐύηρεστήν ὡς ἀντικύριος Κύριος Κανάρης νὰ διακοινώη πρὸς τοὺς εὔσεβάστως ὑπόρχοντος, ἐπισυνάψκ; ἐν αὐτῷ καὶ τὴν ὑπὸ ἀρ. 332 ἐγκυριού τῆς Γ. Ε. διὰ μόνου ἀνεῳγόντες τοὺς εἰς λεπιδοθυμίαν πεσόντας δρυμανούς διὰ τὴν στέρησιν τοῦ φειρυνήστου Ἀρχηγοῦ καὶ προστάτου των διὰ τῆς βιβλιοφασίας, φειρυνήστου της Κανάρης, οἵτινες διακοινώνεται πρὸς τοὺς εὔσεβάστως ἀδιστάχτως μῆς ἐνθάρρυνε νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θέλει γενῆ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀπελλαγῆς μῆς ἀπό τὰ δεσμὰ τῆς ἀναργίας, τὴν ὅποιαν ἰδιτελῆ καὶ ἐπιπλήθη ἀτομική γεγομένη δραγματική τυρλῶν, ἐπούδασαν νὰ παρεισάξουν, διὰ να κερδισωσιν ὅσα πλεονεκτήματα ἔχει ἀρπαγῆς καὶ ἀδικιας ἡ μετὰ τὸ 1828 ἔτος εύνομια καὶ δικαιοσύνη ἀφήσεσεν.

Ἀνεπετατημένη γεῖτος ἵκετελκης πρὸς τὸν Φύιστον, οὐ τηρεσαιὰ χείρι ἐπεσκιάσει καὶ ἐπισκεψεῖ τὴν Ελλάδα· εδοξάστηκεν αὐτὸν μεταδεσμεύσεως, δεμένενος, ἵνα ἐκτείνας αὐτὴν ἐπὶ τῆς κυρυφῆς τῆς Γ. Ε. Κυβερνήση τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος, καὶ ἀπελλαγῆ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐπακπειλούμενον κίνδυνον τῆς ἀναργίας, καὶ ἐνισχύσῃ αὐτὸν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ ἀξιμνήστου προστάτου του, εἰς τὸ νὰ διευθύνῃ τὸ κατ αξιαν

έκλογην ἐμπιττευθὲν πυρδάλιον εἰς τὸν ἀδιστάκτως ἐλπίζουσαν ἄγαθὸν λιμένα.

Εἰς τοῦτο ωρίμουντες, ἀνακουφίζουμεν τὴν λύπην μας, ἐπειχαμορεν ἑαυτούς διὰ τὴν ἀραιότερην ταύτην ἐκλογήν, καθικετεύοντες τὴν Γ. Ε., ἵνα δεχθεῖτε πατρικῶς τε καὶ εὔρεν τὴν προσ αὐτην εἰλικρινῆ ἀφοσιωτίν μας καὶ εὐπείθειαν.

Ὕποσημειώμεθα μὲ σένας βαθύτατον.

Ἐν σύρᾳ ἐκ τῆς κυρβέτας ἀ Μιλτιαδῆς, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1831.

Ἀντικαγγαρος Κ. Κανάρης. — Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀποτομούντων τὴν μοῖραν τοῦ Λιγανοῦ Πελάγους πλοίων Δ. Γεωργίου, Α. Σταματέλη, Ν. Γεώτρου, Δ. Μουτσατσού, Ι. Καπελῆ, Γ. Γκιόνης. — Πολιτικοὶ ὑπουργοὶ τῆς Μοιρᾶς Γ. Ν. Λεβιδης, Μ. Α. Παλαιολόγου, Κ. Γλυπτῆς, Ν. Μαρουκᾶς, Η. Ψαύης, Κ. Κυριακόπουλος. — Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἐπαξιωματικοὶ, Γ. Μανικήτης, Α. Κανάρης, Θ. Κυπαρεσ, Σπ. Κατσαρος, Γ. Φραγκης, Δ. Φωτιᾶς, Α. Μυτάρας, Κ. αποικογιαν.ης, Κ. Ἰλία, Γ. Σοριδάκης, Ν. Κασιώπης, Λ. Μασιους, Α. Ρογκατσος, Π. Λανδρούτσου, Β. Λαδριανοῦ, Λ. Κορδοπάτης, Α. Κουτριώης, Δ. Κασσέτας, Ν. Καρπούζης, Κ. Μιτσκτσος, Η. Μιχόπουλος, Δ. Σίδερος, Δ. Μπουλού, Σ. Βασιλείου. — Οἱ λόλιμοι, Ι. Μπούτσαρας, Ι. Α. Τσιρου, Γ. Λένιος, Π. Βουρέκας, Α. Κατσαρός, Κ. Δ. Κατσαροῦ, Δ. Ν. Σιδήρου, Ι. Μυχάμπαλος.

Ἀναφορά τοῦ Φρουράρχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν Μεσολογγίου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἡ ἀποφρὰς ἔκεινη ἡμέρα τῆς 27 Σεπτεμβρίου τοῦ παύσαντος ἔτους εἶχε καταταρχῆι τὰς ψυχὰς ὅλας τῶν ὄρφανευθέντων Ἑλλήνων διὰ τὴν θεοστυγῆ πατροκτονίαν των. Ἐργον, σκοτός, καὶ διαβουλία τῆς κακοθουλίας, ἥτο τὸ ἐκλείψη ἀσωτὴρ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀειμνηστος ἡμῶν Κυβερνήτης Ι. Α. Κοποδιστριας. Εἰς βυθὸν ἐσχάτης ἀπελπισιας ἐκατήντησε πᾶς Ἑλλην, αἰσθανόμενος τὴν πικρὰν ταύτην ὄρφανείαν του, ἀλλ ἐπαγγειοῦθη, ὅτε πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ πενθυφοροῦντος ἔθνους του εἶδε τὴν Α. Ε. τὸν Κύριον Α. Α. Καποδιστριαν, ὡς Αρχηγὸν τῆς πρωτωριῶς καὶ ἐκ τοῦ προχείρου συστηθείσης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Επιαρκυορή θημεν ὅλοι, ἐνεψυχώθημεν αὐθις ὅτι, τοῦ Σ. αὐταδέλφου τοῦ ἀειμνηστοῦ Κυβερνήτου μας, Αρχηγοῦ ὄντος τῆς Διοικήσεως, θελει ἀποτύχει τὴν κακοθουλία, τοῦ νὴ κρημνιση τὴν ἀναζωγονηθεῖσαν. Ελλάδα εἰς τὰς παρελθούσας ἀναρχίας, καὶ εἰς ἔτι δεινότερα, καὶ δὲν ἡπατηθημεν· χάρις εἰς τὴν ιεράν σκιάν του ἀσιδιμου!

Δι εὐχαὶ καὶ αἱ ἐλπίδες μας ἐπεραιώθησαν δύως, ὅταν εἴδωμεν, ὡς ἀξιον διαδυγον τοῦ ἀειμνηστοῦ Κυβερνήτου τοῦ ἔνου, μας, αὐτον τὸν ἴδιον αὐταδέλφον του ὑπο τὴν ἐπίκλησιν Πρεδρος, ψηφισθέντα παρὰ τῆς Ε. Εθνικῆς Συνελεύ-

σεως· διότι ή Α. Ε. μόνη βαδίζουσα τὰ ἔγγη τῆς ιερᾶς σκιᾶς, θέλει ἐκπεργισθει μετα βεβκιότητος τὰ εὐεργετικὰ σύδια τοῦ ἀειμνηστοῦ Κυβερνήτου μας πρὸς δόξαν ὅλου τοῦ ἔνους.

Η Σ. κῦτη Γραμματεία παρακαλεῖται, ὅπως εὑαρεστηθῇ νὰ διαβεβιώσῃ ἐκ μέρους ὅλης της φρουρῆς την προσ τὴν Σ. δημήγυρον τῆς Εθνικῆς Συνελεύτεως ἀπαίτουμένην ἕκραν εὐγνωμοσύνην τῆς τοιαύτης ἀξιοκταλλήλου ἐκλογῆς της, καθὼς καὶ τὸ πρόστιν την Α. Ε τὸν Πρόεδρον ἐκβιταῖον σένας, τὴν ἀπειρόβριστον, καὶ ἀκλόνητον ἀφοσιωτίν μας εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ ὅτι δὲν θέλει μᾶς διατύρει παραμικρὰ εἰσηγήσεις κακοθουλίας τῶν φύορέων τοῦ ἔθνους μας.

Διὸ νὰ πλησιοφρηθῇ δὲ ὅλος ὁ κόσμος περὶ τῶν ἀναφερομένων μας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ δημοσιευθῇ ἡ παρῆσσα μας καὶ διὰ τῆς Εφημερίδος. Μενομεν δὲ μὲ βαθύτατον σένας.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 26 Ιανουαρίου 1832.

Ο Φρούραρχος Μεσολογγίου Ταγματάρχης καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρῆς, Σ. Πετσας, Γ. Καραμπίνης. — Οἱ λοχαγοὶ τῶν τακτικῶν, Η. Άρτακινός, Δ. Τζάνης, Γ. Βρούταμιτης, Λ. Στοτίλας Ιατρός. — Οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ, Γ. Ρενιέρης, Δ. Τζιμίνικος, Π. Ησαΐας, Ι. Σολομωνίδης, Ι. Θεοδώρου, Ν. Τσιριγώτης. — Επιλογίαι, Σ. Καλόγερος, Δ. Σεντουκάκης. — Λοχίαι, Α. Καββάκος, Δ. Φραγγούλης, Β. Χαραλαμπης, Δ. Χάλκος, Δ. Γεωργίου, Γ. Αντωνίου, Ν. Κυριακος, Η. Τσάνης, Στ. Κατσιμᾶς, Σπ. Γεωργίου, Π. Δημητρίου, Ι. Σαμαρτζῆς, Θ. Φραγκανδρ, Μ. Σπάρταλης. — Λοχαγοὶ τῶν Ἐλαφρῶν καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ, Γ. Λαγόουμπτζῆς, Δ. Κάντζος, Γ. Θωμόπουλος, Σ. Τζόγγας, Γ. Γαλῆς, Δ. Κοντοκρᾶς, Κ. Πλακιολόγος, Σπ. Θωμόπουλος, Γιχν. Κονταζῆς, Κ. Κατσαρός, Γ. Παπαζαχαρίου, Ν. Πλυνόπουλος.

ΠΡΟΔΓΓΕΛΙΑ.

Ἐν χειρόγραφον, ἐπιγραφόμενον· δ. Καραϊσκάκης, ἐπεσε κατὰ περίστασιν εἰς χειράς μου· η θεογραφία τοῦ ἐνδόξου τούτου πόλεμικοῦ, καὶ γέγενταμένη καὶ λεπτομερής διηγησίας τῆς τελευταίας ἐκστρατείας του· μοῦ ἐφεύησαν ἀξια πιριεργίας. Αποφασίσας νὰ τὰ ἐκδώσω εἰς φῶς, δὲν προκαταλαμβάνω τὴν κρίσιν τοῦ καίνου· καθεὶς ἀναγινώσκων θέλει κρίνει, ἀν ὅνται γραμμένα μὲ τὴν ιστορικὴν οὐδετερότητα καὶ ἀκρίβειαν· δ.τ. ὅμως χρεωστῶντα σημειώσω, εἴναι δὲ τὰ κατά πρῶτον ἐκδίδεται εἰς φῶς ίσπορίζει περὶ ἐλληνικῶν πραγμάτων γραμμένα εἰς γλώσσαν ἑλληνικήν. Η ἀποδοχὴ, τὴν ὅποιαν τὸ κοινὸν θέλει κάμει αὐτῆς, θέλει ἐνθρόνειεται ἀλλοις· διὰ νὰ ἐκδώσωσιν ἀλλα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ιστορίας, ὡστε νὰ ἀποκτήσωμεν γενικὴν καὶ ἀκριβῆ ιστορίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ αναπληρωθῇ μία ἑλληνική, η ἐποία φέρει ἐντροπήν εἰς τὸ ἔθνος μας.

Τὸ πόνημα τοῦτο ἀφιερόνται απὸ τὸν συγγραφέα εἰς τοὺς γενικίους συναγωνιστάς τοῦ Καραϊσκάκη, ὡς αυτιμερής εἰς τὴν δόξην του. Σύγκειται απὸ δέκα περίπου τυπογραφικάς καταστάσεις, καὶ τιματρικοὶ φοίνικες· τρεῖς, τοὺς ὅποιους θέλει πληρώνει ἔκαστος τῶν συνδρομητῶν, παραλαμβάνων τὸ βιβλίον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1832.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΙΛΙΖΑΝΗΣ

(ΠΑΡΑΤΗΜΑ.)

Ακολυθία τῆς Δικογραφίας τῆς Δολοφονίας τῇ αὐτοδίμῳ Κυβερνήτου.

Εξέτασις τῆς Δεκανίως Πυροβολικῆς ὀνομαζομένης
Ἀνδρέας Βάλγαρης.

Τὴν 28 Νοεμβρίου 1831.

Ἐρ. Πῶς ὄνομάζεσθαι, ποια ἄναψ ἡ πατέρις σου, σων χρόνων ἔσται, καὶ τὶ ἐπαγγέλλεσται; — Ἀπ. Οἰούζομας Ἀνδρέας Βάλγαρης, Κερκυρᾶς, χρόνων 31, απιωτικός, Δεκανίως τῆς Πυροβολικῆς Σάματος εἰς 4 λόχου.

Ἐρ. Πῶς ἔτυχε νὰ εὕρῃς τὸ μαχαίρι, τὸ ὅποιον χειρίσθησε εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν Κ. Μονφεράτον; — Ἀπ. Κατεβάζοντες μὲ τὸν Ἀξιωματικὸν Μονφεράτον ἐκ τοῦ, ὅστις ἐσκίτωσε τὸν Κυβερνήτην, διὰ νὰ τὸν ὑπάγωμεν εἰς τὸν Πλάτανον, ἀπεαντίσαμεν καθ' ἓδον τὸν Κρητικὸν καλοχέρην, ὅστις πέρχετο κατεπάνω μᾶς μὲ τὴν πισόλαν εἰς τὸ Χέρι, καὶ ἐφώνη^{την} “Ἐσὺ ἐσκότωσες τὸν αὐτούς μας,, καὶ ἀμέσως ἐτράπεζε μίσην πισόλαν κατεπάνω τῷ, καὶ ἐπειδὴ δὲ τὸν εὔρε, τοῦ ἐδώσε μίσην μὲ τὸ κοντάκι τῆς πισόλας, καὶ τῷ ἀνοιξε γὸ κεφάλι μετὰ ταῦτα τὸν ἀλαΐδημεν πόδιν ἡμέτι, καὶ ἐπηγάγαμεν, καὶ πηγαμένος αὐτὸς ἐκκρεμενὸν τρέξῃ, ἐγὼ δὲ θλέπων, ὅτι ἐσκόπισε νὰ τρέξῃ, τὸν ἐδόσα μίσην μὲ τὴν λόγχην, καὶ μετὰ 5-6 διήματος ἐπεισε παραπλέον τὸν ἐσηκώσαμεν, καὶ ἐπηγάγαμεν πιέλιν, καὶ πηγαμένοι ἐπαρατίξησαν εἰς τὴν μέσην, ὅτι ἐφερεσσεν ἔνα μαυρομάνικον μαχαίρι, τὸ ὅποιον ἔλαβε καὶ τὸ ἐδόσα τὸν Ἀξιωματικὸν, καὶ τὸ ὅποιον ἦτον ἔως εἰς τὸ μανίκι βετημένου εἰς τὸ αἷμα.

Ἐρ. Πηγαμένοι καθ' ὅδον ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐστὶς τίποτε, οὐ αὐτὸς ἐσταί; — Ἀπ. Οχι, αὐτὸς αὐτὸν ἐκτυπέσαμεν, μᾶς ἐλεγε, μὴν μὲ κτυπάτε, διότι δὲν ἔμακ ἔχως η αἴτιος.

Ἐρ. Περὶ τὸν εὑρηκες αὐτὸν τὸν Φωνέα διὰ πρώτην φρεάτην; — Ἀπ. Δὲν ἡζεύρω, πῶς ὄνομάζεται ἐκεῖνο τὰ σοκάκια, ὅπα τὸν εὗρον, εἶναι ὅμως ἐκεῖνο τὸ σοκάκι, τὸ ὅποιον πηγάνει εἰς τὸ σπήλαιο τῆς Φωτομέριας.

Ἐρ. Μάνας εἰς ήτον, ὅταν ηὗρες αὐτὸν τὸν Φωνέα, η ἦτον η ἀθλος τις μαζῆσε; — Ἀπ. Πρῶτος αὐτοῖς εἶγα, καὶ τὸν εὗρον, ἐπειτα αὐτοῖς οὐτοῖς ὁ Ἀξιωματούς καὶ οὐ τραπιώταρ.

Ἐρ. Πῶς ἔτυχε, καὶ ὑπῆρχες πρὸς αὐτοῦ την αὐτὴν σύ; — Ἀπ. Ημην μέσα εἰς τὴν ἐκρλησίαν, ὅταν λαμέτωσαν τὸν Κυβερνήτην, καὶ εἴδον μίσην γυναικα, η ἥπατος ἐφώνησεν “Ἐσκότωσαν τὸν πατέρα μας,, καὶ τῷ ἀλειταὶ μάτιοι, ἐπειτα ἤκατα Φωνήν, ὅπῃ ἐλεγεν, εὖ υπῆρχεν ὁ Φωνέας, καὶ ἔτει ἐτρέζει καὶ τὸν μύρον.

Σαββάτῳ, 6 Φεβρουαρίου 1832.

Ἐρ. Ἡξεύρεις καλό τινα εἰπῆς δι' αὐτὴν τὴν υπόθεσιν; — Ἀπ. Οχι αὐτὰ τὰ ἐπήγαμεν εἰς τὸν Πλάτανον, τὸν αὐτούς μεν, καὶ ἐφύγαμεν,

Ἐρ. Ἡξεύρεις νὰ γράψῃς; — Ἀπ. Μάλιστα.

Οὕτως τὰ συνεγνώμην ἡ παρέστα ἐξομολόγησε καὶ ὑπεγράφθη ἴδιοχείρως.

Ο Δεκανεὺς τῆς Δ. λόχου τῆς Πυροβολικῆς.

Ἀνδρέας Βάλγαρης.

Ἄρ. 1, 196. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ατυνομία Ναυπλίου

Πρὸς Γόλα Διαρκὲς Στρατιωτικὸν Συμβόλειον.

Διευθύνονται πρὸς τὸ Συμβόλιον τῦτο τὰ πρωτότυπα τινῶν ἔξετάσεων, αὐτορωτῶν τὴν δολοφονίαν τῆς Α. Ε. τῆς Σ. Κυβερνήτου, ἐπικυρωμένων παρόποτε τῆς Ατυνομίας, καὶ συνισάμενων εἰς Σελ. 10 διὰ νὰ συντελέσωσιν αὐτοι, καθ' ὃσην αὐτορωτῶν ὑλην εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης αὐτοτελέσματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Οκτωβρίου 1831.

Ο Ατυνόμος Εὐ. Ποταμιάνος.

Ἐρ. Πῶς οὐ λέγει, πόθεν εἴσαι, πόσων χρόνων, πότε ἥλθες ἐδῶ, ποὺ ἐκατοικήστε, καὶ τὸ ἔκκμες; — Ἀπ. Μιχαήλ Γιωάννης Τσιμάκη, απὸ τὴν Μύκονον, χρόνων δεκαεκτὸν - δεκαεννέα, ἥλιν μεζῆ μὲ τὸν Μπέην ἐδῶ, ἕμην δῆλος τε τὸ χρόνος τρεῖς.

Ἐρ. Αφετέρη ο Μπέης, περὶ ἐκατοικήστε; — Ἀπ. Εἰς τὸ κονάκι τῆς Μπέης, ἔστι προχθὲς ὅπου ἰρσολέθησεν αὐτὸς, ἐφυγος καὶ πῆγα μεταποιέηται.

Ἐρ. Ήστιν εἰς τὸ ἔδον μέρος, ὅπα καὶ ο Μπεζαδῆς καὶ ο Κωνσαντίνος; — Ἀπ. Μάλιστα εἰς τὸ ἔδον.

Ἐρ. Τὸ Σάββατον τὸ Βράδυ ποῖοι ἥλθαν εἰς τὸ κονάκι, καὶ συναυτίλητον μὲ αὐτός; — Ἀπ. Τὸ Σάββατον δὲν ἥλθε κανένας πέρχετο ο Λόνδος, ἔνοτε ο Καλαμογδάρης, πλὴν τὴν ἡμέραν.

Ἐρ. Ποῖος ὅλλος υπῆρχεται ητον τῆς Μπέης εἰς τὸ κονάκι; — Ἀπ. Εγὼ, ο μάγειρος τῷ, καὶ ἔνας Καλαματιανὸς σράτιωτης, παραστημένος, ὅστις ἐκορρόστο έκει.

Ἐρ. Αὐτὸς, ὅπῃ ητον μαζῆσε, ο Βαγγέλης Ρουμελιώτης ἐκεῖ ητον; — Ἀπ. Εχει πολλὰς ἡμέρας αὐτὸς ἐδιώχθη ο Σκιρδέλης, τὸν ἐδιωρίσετε καὶ αὐτὸν καὶ μὴν ἐλθῃ, καὶ δὲν πέρχετο.

Ἐρ. Ο Καραγιάννης ἐκεῖ ἐκάθετο πάντοτε; — Ἀπ. Πάντοτε ἐκεῖ ἐκάθετο, καὶ ἐφυγε τὴν ίδιαν ἡμέραν.

Ἐρ. Τί τὸ παρόν γειλες τὸ Μπέη μὲν ἔνος αὐθωπίν; — Ἀπ. Τίποτε.

Ἐρ. Μήτις δέλης τὸ Μπέη δὲν εἴπεις σὺ, ἀν δύναται νὰ σμιλίσῃ τὸ Μπέη, νὰ τὸ εἴπη ἔνα λόγον; — Ἀπ. Δὲν εἶχεν ὁ Μπέης κάμμισαν δέλην.

Ἐρ. Εἰδεις ποτὲ νὰ σμιλένη οἱ φύλακες μαζῆ της μυσικής; — Ἀπ. Μάλιστα ἡτον καὶ ἄλλοι σρατιῶται πρότερον, πλὴν ὠμιλῶσαν φανερώς ποτές ήμετοράσε νὰ υποπτεύσῃ ἔνα τις τοι;

Ἐρ. Ἡτον πελλάσ ἡμέρας αὐτῷ ἐκεῖ; — Ἀπ. Ησαν, σοχάζομαι, ἀπὸ την Π' μπτην ἢ Τετάρτην.

Ἐρ. Τὸ Σάββατον ποῦ υπῆγεν ὁ Μπεϊζαδές, ἢ ὁ Κωνσαντίνος, ἢ ζεύρεις; Ἀπ. Ὁχι, ὁ Κωνσαντίνος δὲν ἔγενε καθόλα.

Ἐρ. Ποιοι ἥλθαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, καὶ ὠμιλοσαν μαζῆ των; — Ἀπ. Οἱ λέντος καὶ Καλαμογδάργης, καθὼς σᾶς εἴπον· σάλος δὲν συνεθίζε νὰ ελθῃ, μόνου αὐτοι.

Ἐρ. Δὲν ἔμενες σὺ εἰς τὴν κάμεραν τὸ Κωνσαντίνου κάμμισαν φοράν, δὲν ἐπαρατήρησες, ἀν εἴχεν αἴρματα; — Ἀπ. Εμβανα, πλὴν αἴρματα δὲν εἶδα, ἐγὼ δὲν ἐπέρεξα ποτὲ εἰς ἔνα τέτοιον πρᾶγμα, εἴχα τὸν νοῦν με νὰ ξεμπεφδείσω νὰ φύγω.

Ἐρ. Ἡρχοντο ποτὲ αὐτοὶ οἱ σρατιῶται οἱ δύο ἐκεῖ, σταν δὲν ἡτον διωρισμένοι έαρδια; — Ἀπ. Ηρχοντο κατώ καὶ ἀλλαζαν τὰ φῶτα της, τὰ ὅποια ἔπλυνε μία Κρητικὰ, πλὴν δὲν ανέβαργαν ἐπάνω.

Ἐρ. Ἐκεῖνοι ἔλεγον, ὅτι δὲν ἔχειν χρήματα· τὴν δύπιαν περιήλεγκτην εἴπησαν, σπλήνην τὴν Καραγιάνη τὰ σρατιῶτα; — Ἀπ. Τὸ ηζεύρω καὶ ἐγὼ, ὅτι δὲν ἔχαν, δίστι τὰς ἐζήτησα νὰ πάρω παπάγοια, καὶ μὲ εἴπαν στι δὲν ἔχουν, καὶ σταν ἔμαθα, ὅτι ὁ σρατιῶτης ἔγύριζε νὰ χαλάσῃ μίαν δύπιαν, ἀπόρησα.

Ἐρ. Ηζεύρεις γράμματα, — Ἀπ. μάλιστα.

Ἐρ. Εἴναι αἱ ἀποκρίσεις σε, καθὼς ἐπροφέρθησαν; Ἀπ. Μάλιστα. Ερωτήθη τρίς καὶ ὠμολόγησε τὰ ἴδια, διὸ καὶ υπεγράφη.)

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1831.

Μ. Τσιμάκης.

Ο Ἀσυνόμος Ευ. Ποταμιάνος.

Φ. Πετροκόπης παρών. Π. Κυπριώτης παρών.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεσθαι, πόθεν εἴται, πέσων χείνων, τὶ κάμνεις, καὶ πεκάτων; — Ἀπ. Ἀθανάσιος Καραγιάνης, απὸ τὴν Σπάρτην, χείνων ταράντα, εἰς τὸ κονάκι ἐκεῖνο τὸ Μπέη ἐκαθημην, καὶ ἥλπιζε ἡμέραν παρ' ἡμέραν νὰ μᾶς δώσῃ η Κυβέρνησις κομμάτι ψωμί, σπλήνης εἴχομεν δελευμένον.

Ἐρ. Ἐκατομβάτες εἰς τὸ κονάκι τὸ Μπεϊζαδέ, καὶ πέσον καιρὸν; — Ἀπ. Εἰς τὸ ἴδιον ἐκατομβάτα απὸ πέρισσος χρέος.

Ἐρ. Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ ποιεῖν ὥραν ἔβγαλκες ἀπὸ τὸ κονάκι ἐκένο; — Ἀπ. πρὶν ἔβγαλ ὁ Ἡλιος, καὶ ὑπῆγε εἰς τὸν καφφενέ τὸ Θανάση τὸ Μισριώτη εἰς τὸν Αιγαίαν.

Ἐρ. Ο Κωνσαντίνος καὶ ὁ Μπεϊζαδές ποιεῖν ὥραν ἔβγαλκαν; — Ἀπ. Ἡσαν προτίτερος ἔβγαλμένοι, διότι, σταν ἐσηκώθηκα ἐγώ, δὲν τὰς ἔδα.

Ἐρ. Μαζῆ των ἐφυγρών; — Ἀπ. Ὁχι, ἐγὼ οὐ μηδέρωτος καὶ μᾶς εδίδεν ὁ μάγειρας ὀλίγον τοσοῦταν καὶ ἔτρωγα.

Ἐρ. Δὲν ἐπηρχτήρησες ποτὲ μὲ ποίες συνωμιλῶσαν αὐτὰς τὰς ἡμέρας, η ὑπῆγεν εἰς καὶ ἔνα μίρος; — Ἀπ. Δὲν εἶδα, τὴν ἡμέραν ἔβγαλναν μὲ τὰς σρατιῶτας, ποτὸς ηζεύρεις περὶ υπῆγαναν;

Ἐρ. Ἡζεύρεις γράμματα; Ἀπ. Ἡζεύρω. (Ερωτήθη τρίς, γτως η ερωταπίκριστες, εἶδεν ὡς ἐπροφέρθησαν. Καὶ αὐτὸς ὁμιλούησε ναὶ, υπέγραψε.)

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1831.

Ἀθανάσιος Καραγιάνης.
Φ. Πετροκόπης παρών, Π. Κυπριώτης παρών,

Ἐξέτασις τῆς δέλης.

Ἐρωτήθη Ἡ δέλα, καὶ αἰπεκρίθη ἔτω; — Ἀπ. Μέλέγεν Εύγενιον, οὐ μεν εἰς τὸν Μπεϊζαδέ, καὶ ἐφυγα ἐδῶ καὶ ἔξη μῆνας, διότι δὲν μὲ ἐπλήρωσεν;

Ἐρ. Ο δέλος τὸ Μπεϊζαδέ τὶ σε παρόν γειλε προχθές νὸς εἰπῆς τὸ Μπέη; — Ἀπ. Μὲ εἶπε περιήλεγκτην, σημαντάντη, τὴν εἴπα. Τὸν Μπέη τὸν ανταμόνεις; Ὁχι, τὴν εἴπα. Δὲν ημπρῆσες νὰ τὸν ανταμόνεις νὰ τὴν εἴπης ἐνε λόγον; Ὁχι, τὴν εἴπα, δὲν μπορῶ.

Ἐρ. Ποῖος αἴποτε τὰς δέλας τὰς ἡτον, πῶς τὸν λέγεις; — Ἀπ. Ο Βαγγέλης ἡτον.

Ἐρ. Δὲν σε εἶπε, τὶ λόγον θὰ τὴν εἴπη; — Ἀπ. Οχι μὲ εἶπε, καὶ μένη, ἐφαγεις τὸ ψωμί τού τόσον καιρὸν, καὶ δὲν πηγάνεις, νὰ τὸν σμίξης; Δὲν ἔχω ὅρδινον αἴποτε αὐτὸν με, τὴν εἴπα, ἐκεῖνος ἔναι τὴν φυλακήν. Η θελαστὴν πηπονήσεις, νὰ τὸν ανταμόνεις, κατέ νὰ σε εἰπῶ, νὰ τὴν εἴπης.

Ἐρ. Πέτε σε εἶπε νὰ τὴν εἴπης; — Ἀπ. Χθὲς τὸ Βοϊδοῦ ἡτον καστωλειὸν περὶ υπῆγε νὰ πάρω κρασί, καὶ υπῆγε εύθις καὶ τὸ εἴπα τὴν αὐτογένη με, καὶ ἐκατέβη σήμερον καὶ τὰς ἐπῆρε.

άμει τὸ σημεῖον τῆς σκυρᾶς ιδίωχείων, τὴν 30
Οκτωβρίου 1831 Ναύπλιον.

Φ. Πετροκόπης παρών.
Π. Κυπριώτης παρών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αριθ. 163. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ενταλ. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τῆς κατὰ ἀσθηματίστες ὁδὸς ληστείας, ἐδρεῦον πρὸς τὸ παρόν ἐν Π. Πάτραις.

Πειδὴ ὁ Νικόλαος Καρᾶς, Θεόδωρος Σιτόπελος, Νικόλαος Κλιβιώτης, Παναγιώτης Ἀργυρόπελος, ἡ Ἡλίας Καπέπελος, ἐγκαλθέμενος ληστείας, διερύζαντες τὴν Φυλακήν Γατάνης τὴν 22 τῆς παρελθόντος Ἰανουαρίου, ἐδραστέτευσαν.

Τὸ Δικαστήριον κατ’ αἴτησιν τῆς δημοσίας Συνηγόρευπ’ Αρ. 27 ἐξέδοτο πρὸς αὐτὸς τὸ ὑπ’ Αρ. 927 Β’ ενταλμα, ἐπως ἐμφανιθῶσι πρὸς αὐτὸν ἐντὸς δέκα εἰρηῶν, διὰν ἀπλῆ Γιθῶσιν εἰς τὸν κατ’ αὐτῶν κατηγορία.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν τριών, οἱ μὲν Παναγιώτης Ἀργυρόπελος, ἡ Ἡλίας Καπέπελος ἐσυλλήφθησαν, οἱ δὲ Νικόλαος Καρᾶς, Θεόδωρος Σιτόπελος, ἡ Νικόλαος Κλιβιώτης ὥτε ἐμφανιθησαν, ὥτε ἐσυλλήφθησαν, καίτοι παρελθόντης τῆς προθεσμίας, τὸ Δικαστήριον κατ’ αἴτησιν τῆς δημοσίας Συνηγόρευπ’ Αρ. 95 ἐντέλλεται ἡ τρίτον τῶν διαληφθέντας Νικόλαος Καρᾶς, Θεόδωρος Σιτόπελος, ἡ Νικόλαος Κλιβιώτης, ἡ ἐμφανιθῶσι πρὸς αὐτὸν ἐντὸς δέκα εἰρηῶν, ἀφ’ τὸ παρόν Γ’ ενταλμα καταχωρηθῆναι εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα. Καὶ

Μὴ ἐμφανίζειν εἰπὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, κατὰ τὸ Ἀρθρὸν 309 τῆς Ἑγιληματικῆς Διαδικοσίας, θέλει μεσεγγυάστη ὅλη τὴν περιεστίαν αὐτῶν.

Ἐκατὸς γυνάσκων, πᾶν εὐρίσκεται οἱ Φυγόδικοι ἔτοι, ὁφέλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀνήκεσσαν Ἀρχήν.

Ολαὶ αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτους ὁφέλειν νὰ πεισθεῖσην, ἵνα συλλαβωσιν αὐτὸς, ἐὰν κατὰ περίστασιν εὐθείαν εἰς τὰ τμήματά των.

Τὸ παρόν ἐνταλμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Διοικητικῆς Καρυτάγης καὶ Φαναρίου εἰς τὰς Θύρας τῶν κατατημάτων, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν καὶ εἰς τὰς ἄγριες τῆς δικαιονίας τῶν δραχπετευσάντων Νικολάου Καρᾶ, Θεόδωρου Σιτόπελου, ἡ Νικόλαος Κλιβιώτη, καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος...

Χαρακτηριστικὰ αὐτῶν. Νικόλαος Καρᾶς, πατέρις βέβλα χωρίον τῆς Καρυτάγης, ἐτῶν 25, αἰδεῖη-

μος ὑψηλὸν, πρόσωπον μακρὺ, ὁφθαλμοὶ καὶ τρίχες μαύραι, σόμα μεγάλον, μύτη μετρία. — Θεόδωρος Σιτόπελος, πατέρις Ξεροκαρύταγης χωρίον τῆς Καρυτάγης, ἐτῶν 18, αἰδεῖημα μέτριον, πρόσωπον σρογύλον, ὁφθαλμοὶ καὶ τρίχες μαύραι, σόμα μέτριον, μύτη μικρὴ, ἐπάγγελμα ποιμήν. — Νικόλαος Κλιβιώτης, πατέρις Διβείτσα χωρίον Καρυτάγης, ἐτῶν 25, αἰδεῖημα ὑψηλὸν, πρόσωπον μακρὺ, ὁφθαλμοὶ μαύροι, τρίχες κασσιναί, σόμα μεγάλον, μύτη μετρία, ἐπάγγελμα γεωργός.

Ἐν Π. Πάτραις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Δικαῖοι Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ, Ι. ΜΕΛΑΣ.

Ο Γεραμματεὺς Γ. Κωνσταντόπελος.

Λόγος ἐκφονηθεὶς ἔντινι συνεδρ. τῆς Συνελεύσεως παρὰ τῷ Πληρεξεγμένῳ Νάξῳ Κ. Μ. Μαρκοπολίτῃ.

Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς αἰρεσιπήγη ἐκ τῷ Οἰρανοῦ πεσόντα.

“Λαζαρᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς Κεφ. I.”

Tis ἐτούτης ἡ Σατανᾶς ὁ ἐκ τῷ Οἰρανῷ πεσόντας αἰρεσιπή; Ο ‘Εωσφόρος, τὸ πρώτον καὶ τέλειον νοερὸν δημιόργημα, ὁ κορυφαῖος καὶ αρχηγὸς πάντων τῶν ἐπεργαντῶν ταύματων, ὁ παριτάμενος διὰ παντὸς ἐνώπιον τῷ Θρόνῳ τῆς τρισπλίας Θεότητος, ἡ διαπρεφμένων τὰς Θείας Βραχίους εἰς τὰς ὑπὸ αὐτοῦ νεαρὰς δυνάμεις καὶ τάξεις. Ποῖον δὲ τὸ αἰτιον τῆς αὐτῆς κατακρημνίσεως; Ανταρσία καὶ αποστολαῖς κατὰ τὸ οὐρανό. Λπαρθεῖς γαρ καὶ ὑπερηφανεύθεις διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς δύναμιν, διενήκη καθ’ εαυτὸν καὶ εἶπε. “Στήσω τὸν θρόνον μεταπέραν τῶν νεφελῶν τῷ θρόνῳ, καὶ σημαῖον τοῦ τῷ Υψίστῳ,, Αλλα, φεῦ! Λμα διενοήθη τῷ θρόνῳ καὶ αἴφνιστεν, ἐπεσεν ὡς αἰρεσιπή ἐκ τῷ οὐρανῷ τῷ οὐρανοῦ εἰς τὸν Βυθὸν τῆς ταρτάρου· καὶ ἀπὸ αὐγῆς λαβὼν φωτὸς μετεγκρατίδη διάβολος σκίτει.

Ανταρσία καὶ αποστολαῖς κατὰ τὸ Υψίστον εἰσερευτοῦ πρωτόπλατην τὴν παραδείσου, καὶ απὸ αἴφνιστον κατέσησεν αὐτὸν φθαρτὸν καὶ θητόν, καὶ ἤκαστε, φεῦ! τῆς Φοβερᾶς ἐκείνης φωνῆς τῇ δημιαργῷ πλάστε, “Ὥτι γῆ τοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ,,

Ανταρσία καὶ αποστολαῖς κατὰ τὸ Υψίστον τῶν αἰσεῖῶν αἰρεγίνων τῷ αἰδοφοιτόντε Καίν, (τὰς ὁποῖας ή θεῖος γενερὴ γίγκεται καὶ νιστρὸς αἰθράπων ἴνομάζει), ἐπέρρεε τὸν παγκόσμιον κατακλυσμὸν, καὶ κατέπινξεν ολός ἐκείνης τὰς αἰσεῖς σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. Ταύτην τρόπως ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ

αὐτὴν τῇ ἐλίσσει καὶ τῶν οἰκτιρμῶν ἀποτέλεσμαν
ἢ Ἀνταρσίαν, τιμωρεῖ τὰς αἰντάρτας.

Ἀνταρσία καὶ ἀποσασία κατὰ τῶν νόμων καὶ
αὐτοθεώτων ἐπάστοξεν αἴφνης τὸν αἰληθῆ ποιμέ-
ταρὸς διατκορπισμὸν τῶν προβάτων, καὶ βικ-
ταλικοὶ χεῖρες ἐρεθιδεῖσαν παρὰ τῷ μοχθηστά-
ῃ αὐτοχρύσῃ τῆς Ἀνταρσίας καὶ δαλοφονίας Α'-
ἀλλων ὑπέρπον, φεῦ! τὸ αὐτοῦ ἔθνος ἀπὸ τὸν
εγκαλοφυέσατον, μεγαλόνος καὶ μεγαλεργὸν Ἀρ-
ιγόντα, τὸν φιλότοργον πατέρα καὶ ἐπανορθωτήν
αὐτοῦ, τὸν εὐεργέτην καὶ ἐλευθερωτήν του.

Ἀνταρσία καὶ ἀποσασία κατὰ τῷ ἔθνει ὄλοκ-
λίσει καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὰ καταθλίσει καὶ κατα-
σείες σύμμερον τὸ Ἐλληνικὸν Κράτος, καὶ ἐπαπειλῆ-
ὄλεθρος ἐπανολεύθως καὶ εἰς μὲν τὰς θρανὰς εἰς μό-
νος ὑπῆρξεν αἰντάρτης ὁ Ἔως Φόρος· ὡς καὶ ὁ μεγα-
λοφωνότατος Ἡσαΐας λέγει· “Πῶς ἐξέπεσεν Ἔως Φό-
ρος ὃ τὸ πρῶτον ἀναστέλλων,, Εἰς δὲ τὸ Ἐλληνικὸν ἐδα-
φος κατὰ δυσυχίαν ὑπάρχειν πολλοὶ αἰντάρται καὶ
Ἐως Φόρος πολιτικοὶ τε καὶ πολεμικοὶ, οἵτινες ἐφαγ-
τάθησαν, ὡς ὁ πατήρ αὐτῶν ὁ διάβολος, ἵνα σή-
τεσι τὸν Θρόνον τῆς τυραννίας τῶν ὑπεράνω τῶν Κε-
φελῶν Γῆς οὐρανῶν, διὸν καὶ καταδελώσωσι καὶ κατασπα-
ράζωσι τὸ δυσυχὴς ἔθνος, ὡς ἀλλοι αἴμοβοροι Λύκοι.
Ἴδε· πρότινων ἡμερῶν ἐνώπιον παντὸς τῷ ἔθνει, συ-
κιθροισμένες εἰς ἔθνικὴν Συνέλευσιν διὰ τῶν Ἀντιπρο-
ώπων τας, ἐφανησαν ἐπὶ τὸ Ἀργος τὰς Φρικώδη καὶ
τρεμώδη ἀποτελέσματα τῆς αἰνταρσίας. τῶν ὅποι-
ων σικτὸς εἴησεν παντελής καταστροφὴ τῷ Κράτει
παθότες η αἰνταρσία εἴτη δὲν ἀπετέλετο κατὰ
τῆς Κυβερνήσεως μονον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἔθνεις
ἄλοκλήρες χάρις ὅμως εἰς τὸν κατὰ πάντας ἀ-
ἴσιον καὶ δραστήριον Αἰχηγὸν τῷ ἔθνει, τὸν Πρόε-
δρον λέγοι τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰ

αὐδρῖσσα καὶ αἴρει μητα καὶ τῆς σρατεύματα, ὃπλον ἐμπε-
ταίσασιν τὰς ὀλεθρίας σκοπὺς τῶν αἰνταρτῶν καὶ τὰς
κατεδίωξαν ἀπὸ τὸ Πελοποννησιακὸν ἐδαφος. Άλλ
ἐπειδὴ ἔτοι οἱ σατιώδεις καὶ αἰντάρται, καινομετα-
χειριδέντες τὴν φιλανθρωπίαν καὶ συγκατάβασιν
τῷ ἔθνει καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὅχι μόνον δὲν ἐπε-
σράφησαν εἰς τὴν ὄδον τῆς μετανοίας καὶ τῷ καθή-
κοντος, ἀλλὰ τὰντίον μάλιστα ἐκτραχιλιθέντες
ἐπροχώρησαν αἰσυνόλως εἰς πᾶν εἴδος Ἀνταρσίας
καὶ κακεργίας· “ο γάρ παράνομος ἴσδας ἐκ ἡβαλή-
θη σενιέναις καὶ εἰς αἰσυνέτας καρδιαν Θεὸς ἐκ εἰτε-
λεύσεται, ἐὰν γάρ καὶ εἰσελεύσεται ταχέως ἐξε-
λεύσεται..”

Διὸ τὸτο μέτρος μεγάλα καὶ μέτρα δραστήρια καὶ
σωτήρια, Κύριοι, πρέπει νὰ λάβῃ σύμμερον ἡ Ἐθνικὴ
Συνέλευσις, διὸ νὰ αἰσφαλίσῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ πα-
λυπαθεῖς ἔθνος καὶ τὴν πατρίδας, αἰποκηρύττευσαν πα-
σιφανῆς τὰς πρωταρτίας καὶ αὐτοχρύσης τῆς Ἀνταρ-
σίας, καὶ ἐκκόπτεται μὲν αὐτές ἀπὸ τὴν ὄλομέλειαν
τῷ ἔθνει, ὡς σεσηπότε μέλι καὶ ὀλετῆρας τῆς πα-
τρίδος, ἐξοσφακίζεσσος δὲ ἀπὸ τὸ Ἐλληνικὸν Κρά-
τος τὰ πλαστερήματα καὶ μικρὸν ὅργανος τῷ Σελ-
τανικῷ δεσποτισμῷ καὶ τῆς τυραννίας, ὡς διαφθε-
ραντας τὸν ἔθνιον χαρακτῆρας καὶ τὰ πατριωτικὰ
αἰδήματα καὶ φρενίματα πολλῶν ἐκ τῶν Ἐλλή-
νων, καὶ αἰνεσατώσαταις τὸ Κράτος, ὡς καὶ ἡ σοφὴ
Εὐρώπη ἐξωτεράκιστα δικαίως τὰς φιλοταράχες καὶ
κακοηθεῖτες Ἰνσείταις, διὸ νὰ ἐπικαθαιριθῇ ὁ σίτος
ἀπὸ τὰς ζιζάνιας καὶ τὸ ἄχυρον καθότι ἐκεὶ εἰς τὰ
“Ἐθνη καὶ Κράτη”, ἐπὶ τῶν ὅποιαν ἡ μὲν κακία μέ-
νει αἰγμάρητος, ἡ δὲ αἴρετη αἰβράσσευτος. Καὶ ὅταν
τοιωταὶ μέτρα ληφθῶσιν, ἐλπίζεται αἰδίσκοτας
διὰ παντὸς ἥσυχίας καὶ αὐσφάλεια τῷ Κράτει..

ἘΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

